

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Ek/1356/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119352013
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119352013.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XXX, XXX XX R., právne zast.: JUDr. Valéria Brečková, advokátka, so sídlom Daľkovská 470/14, 069 01 Snina, proti povinnému: E. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, XXX XX R., o vymoženie 153,68 EUR, vedenej u súdneho exekútora Mgr. Martina Petrušku, so sídlom exekútorského úradu Kukorelliho 1505/50, 066 01 Humenné, pod sp. zn. 292EX 502/2019, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3Ek/1356/2019 zo dňa 24.03.2020, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 15.08.2019 domáhal od povinného vymoženiu 153,68 EUR a to na základe exekučných titulov - uznesenia Okresného súdu Humenné č. k. 5C/231/2013-522 zo dňa 14.02.2019 a uznesenia Okresného súdu Humenné č. k. 5C/231/2013-535 zo dňa 07.06.2019 (ďalej aj ako „exekučné tituly“). Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie dňa 23.09.2019 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora, Mgr. Martina Petrušku (ďalej len ako „súdny exekútor“), so sídlom exekútorského úradu Kukorelliho 1505/50, 066 01 Humenné, ktorý ju vedie pod sp. zn. 292EX 502/2019.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 24.03.2020 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V ňom uviedol, že povinný v návrhu a doplnenom podaní zo dňa 16.12.2019 vo veľkej miere odôvodňoval zastavenie exekúcie jeho subjektívnymi pocitmi a vyjadreniami nespokojnosti s výsledkami konaní (t.j. prácou jeho právnych zástupcov, rozhodovania zákonných sudcov,...), ktoré predchádzali vydaniu exekučných titulov. Oprávnený žiadal návrh povinného zamietnuť, pretože tvrdenia povinného sa v prevažnej miere týkajú právoplatne skončených konaní, ktorých bol povinný účastníkom a ktoré časovo predchádzali konaniu vedenom na Okresnom súde Humenné, pod sp. zn. 5C/231/2013. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne konkrétne dôvody, resp. skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu alebo podmieňujú zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

3/ Aplikujúc ustanovenia § 45 ods. 1, 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, vyšší súdny úradník posúdil návrh povinného ako návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom podľa ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý vyhodnotil ako nedôvodný. Úvodom poznamenal, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu povinného na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného (nakoľko ich nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie). Po preskúmaní opodstatnenosti dôvodov uvedených v návrhu povinného na zastavenie exekúcie spolu s doplneným podaním zo dňa 16.12.2019 dospel k záveru, že exekučným

titulom - uznesením Okresného súdu Humenné č. k. 5C/231/2013-522 zo dňa 14.02.2019 bol povinný (v postavení žalobcu v základnom konaní) zaviazaný nahradiť oprávnenému (v postavení žalovaného v základnom konaní) náhradu trov dovolacieho konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 153,68 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti uvedeného uznesenia (exekučného titulu). Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 24.06.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Humenné, č. k. 5C/231/2013-535 zo dňa 07.06.2019 a vykonateľnosť dňa 28.06.2019. Z dôvodu, že povinný do lehoty určenej v exekučnom titule (t.j. do 3 dní od právoplatnosti vyššie uvedeného uznesenia) nespĺnil to čo mu ukladá právoplatný exekučný titul, rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť. Vyšší súdny úradník mal za preukázané, že exekúcia sa začala dôvodne, nakoľko predložené rozhodnutia sú riadnymi exekučnými titulmi v zmysle ustanovenia § 45 ods. 2 Exekučného poriadku. Tvrdenia povinného sa vo veľkej miere týkali jeho subjektívnych pocitov a nespokojnosti s výsledkami konaní (t.j. prácou jeho právnych zástupcov, rozhodovania zákonných sudcov,...), ktoré predchádzali vydaniu exekučných titulov. Také skutočnosti v exekučnom konaní nie sú predmetom preskúmania, nakoľko o nich sú oprávnené rozhodovať všeobecné súdy. Návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie povinný neunesol, súdu nepredložil žiadne relevantné dôkazy resp. skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, teda nepreukázal, že po vzniku exekučného titulu nastali skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, pričom vyšší súdny úradník nezistil ani iné dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená. Preto v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol.

4/ Povinný podal voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka v zákonom stanovenej lehote rozsiahlu sťažnosť. V nej poukazoval na nedostatky napadnutého rozhodnutia, ktoré nebolo vydané sudcom, ale vyšším súdnym úradníkom bez poverenia na rozhodnutie (nedostatok právomoci), v ktorom sa navyše rozhodujúca vyššia súdna úradníčka označovala v mužskom rode. Tú istú námietku vzťahoval aj na označenie oprávnenej osoby. Voči rozhodnutiu nebolo možné odvolať sa. Odhliadnuc od uvedeného mal za to, že suma je voči nemu nespravodlivo vymáhaná, čo považoval za protizákonné a porušujúce jeho ľudské práva a slobody. Považoval sa za zákonom chránenú osobu. Ďalej slovné napádal oprávneného, ktorý sa mal na jeho úkor dlhodobo neoprávnenne obohacovať, okrádať ho, pričom sám seba považoval za obeť.

5/ Pre ozrejmienie potom popísal udalosti predchádzajúce vydaniu exekučného titulu. Uviedol, že s oprávneným viedol spor ohľadom hraníc pozemkov a plotov a v tejto súvislosti poukázal na rôzne iné konania vedené pred Okresným súdom Humenné, Krajským súdom v Prešove a Najvyšším súdom SR, vrátane exekučných (6Er/799/2007, 5Er/1050/2008, 15C/170/2010). Vyjadril nespokojnosť s konaniami (ktorých je celkovo 14) a rozhodnutiami, ako i postupu sudcov v konaniach Okresného súdu Humenné, Krajského súdu v Prešove, Najvyššieho súdu SR ako dovolacieho súdu a postupu advokátov (oprávneného) ako aj jemu pridelených. Ďalej uviedol, že exekúcia 6Er 799/2007 bola voči nemu ako povinnému zrušená, no oprávnený podal opakovane návrh na exekúciu aj s dcérou. Na základe vyššie uvedeného žiadal exekúciu zrušiť. Ako prílohy k sťažnosti predložil sťažnosť adresovanú Okresnému súdu Humenné proti jeho uzneseniu, č.k. 5C/231/2013-522 z 14.02.2019 a ďalšie jeho podania a písomnosti ku konaniu vedeného Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 5C/231/2013, písomnosti týkajúce sa exekučných konaní vedených Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 21Er 684/2014 (EX 914/2014), sp. zn. 5Er 1050/2008 (EX 6449/08) a sp. zn. 6Er 799/2007 (EX 6006/2007), uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4NcC 2/2013 z 23.01.2013, sp. zn. 6NcC/11/2016, 6Co/167/2016 z 30.08.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/292/2015, ďalšie rôzne písomností a rozhodnutia Okresného súdu Humenné v konaniach sp. zn. 11C/25/2013 a sp. zn. 6C 272/2015), rôzne plnomocenstvá, ktorými povinný splnomocňoval právnych zástupcov (vo vyššie uvedených konaniach), písomností Mesta Snina, a ďalšie jeho rukou písané vyjadrenia na listinách vydaných rôznymi inštitúciami ako aj výpis z katastra nehnuteľností pre kú. Snina LV č. 7399.

6/ Oprávnený sťažnosť povinného považoval za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť. Exekúcia je vedená zákonne a napadnuté uznesenie považoval v celom rozsahu za správne. Povinný opätovne ako v návrhu na zastavenie exekúcie, aj v sťažnosti rozsiahlo popisoval svoje subjektívne pocity a nespokojnosť s konaniami, ktorých bol účastníkom a ktoré časovo predchádzali konaniu vedenom na Okresnom súde Humenné, pod sp. zn. 5C/231/2013, vrátane výsledku tohto konania. Naďalej však neuvádzal žiadne

konkrétne dôvody, ani nové skutočnosti a dôkazy, ktoré bránia vykonateľnosti exekučného titulu alebo podmieňujú zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) až c) Exekučného poriadku.

7/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

10/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11/ Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

12/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

13/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

14/ Námietka povinného, že rozhodnutie vydal vyšší súdny úradník bez právomoci (resp. poverenia) nemá opodstatnenie. Podľa § 202 ods. 1 prvá a druhá veta Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie, ktorým sa zamietá návrh na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku nepatrí medzi rozhodnutia, o ktorých rozhoduje sudca a voči ktorému by bolo prípustné odvolanie, také rozhodnutie vydáva vyšší súdny úradník. Jeho oprávnenie konať vo veciach senátu 3Ek vyplýva z Rozvrhu práce Okresného súdu Banská Bystrica, ktorý je verejne prístupný a je zverejnený aj na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR.

15/ Pokiaľ ide o možnosť podať odvolanie (teda opravný prostriedok) voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka už v poučení napadnutého uznesenia vyšší súdny úradník uviedol, že voči rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, o ktorej v zmysle citovaného ustanovenia § 202 ods. 1 Exekučného poriadku (v platnom znení) rozhoduje sudca. Sťažnosť voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka sa tak v exekučnom konaní považuje za opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje sudca. Odvolanie ako opravný prostriedok je prípustný len vo výnimočných prípadoch (napr. pri exekúcii vykonávanej na podklade cudzieho exekučného titulu), pričom o také rozhodnutie v posudzovanej veci nešlo. Za neopodstatnenú treba považovať aj námietku povinného týkajúcu sa použitia gramatického rodu podstatných mien „vyšší súdny úradník“ a „oprávnený“ v súvislosti s napadnutým rozhodnutím. Zo záhlavia napadnutého rozhodnutia vyplýva, kto je oprávneným, kto povinným a kto vydal rozhodnutie. Navyše samotné zákony (Exekučný poriadok, CSP, zákon o súdnych úradníkoch a pod.) neuvádzajú ženskú verziu pomenovaní účastníkov konania a osôb rozhodujúcich alebo inak sa zúčastňujúcich konania (vyšší súdny úradník, sudca, ale napr. aj tlmočník, znalec, súdny exekútor, oprávnený, povinný a pod.) a preto označenie použité vyšším súdnym úradníkom v napadnutom uznesení je v súlade so zákonnou úpravou.

16/ Všetky ostatné tvrdenia povinného, týkajúce sa iných konaní (napr. 6Er/799/2007, 5Er/1050/2008, 15C/170/2010), bezdôvodného obohacovania oprávneným, nesprávnosťou postupu Okresného súdu Humenné, Krajského súdu v Prešove, prípadne rozhodnutia, ktoré sa vykonáva v tomto exekučnom

konaní, mohol ako relevantné uplatniť len v základnom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul. V exekučnom konaní už uvedené námietky nemohli ako dôvodné obstať. Pokiaľ súdu ako prílohu podania predložil svoju sťažnosť voči uzneseniu Okresného súdu Humenné, č.k. 5C/231/213-522 zo dňa 14.02.2019, o nej bolo Okresným súdom Humenné rozhodnuté uznesením, č.k. 5C/231/2013-535 zo dňa 07.06.2019 tak, že ju súd zamietol. Voči rozhodnutiu o zamietnutí sťažnosti nebol prípustný riadny opravný prostriedok, v dôsledku čoho rozhodnutie (o povinnosti žalobcu nahradiť žalovanej trovy dovolacieho konania vo výške 153,68 Eur) v spojení s rozhodnutím o zamietnutí sťažnosti nadobudlo podľa § 238 CSP právoplatnosť a vykonateľnosť a stalo sa exekučným titulom podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku. O uvedenom svedčí aj doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorú predložil oprávnený k návrhu na vykonanie exekúcie. Ako vyšší súdny úradník už správne uviedol, návrh povinného na zastavenie exekúcie nemožno stotožňovať s opravným prostriedkom, ktorým by sa napádal exekučný titul alebo vady konania, ktoré mu predchádzalo. Exekučný súd si nemôže prisvojovať postavenie odvolacieho súdu, pretože by sa tým nezákonným spôsobom fakticky rozširovala pôsobnosť opravných konaní, ktorých účelom je v rámci nachádzacieho konania preskúmať možné vecné pochybenie príslušného orgánu, ktorý rozhodnutie vydal. Dodaj ešte možno, že exekučné konanie vedené na tunajšom súde sp. zn. 3Ek/1356/19 nemožno považovať ani za duplicitné v súvislosti s konaniami vedenými pred Okresným súdom Humenné, sp. zn. 21Er 684/2014, 6Er/799/2007 a 5Er/1050/2008, pretože sa nevedli na podklade toho istého exekučného titulu, ktorým je v konaní 3Ek/1356/2019 uznesenie Okresného súdu Humenné, č.k. 5C/231/2013-522 zo dňa 14.02.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Humenné, č. k. 5C/231/2013-535 zo dňa 07.06.2019, pričom v predchádzajúcich exekučných konaniach boli exekučnými titulmi: rozsudok Okresného súdu Humenné č.k. 21C/25/2013-66 zo dňa 26.03.2013 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Humenné, č. k. 21C/25/2013-247 zo dňa 27.08.2013 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 8Co/183/13-257 zo dňa 26.06.2014 (21Er 684/2014) a rozhodnutie Mesta Snina č. SP-2007/2643-05-Gá zo dňa 14.05.2007 (6Er/799/2007, 5Er/1050/2008), ktoré zneli na iné nároky oprávnených osôb.

17/ Na záver tak súd konštatuje, že povinným podaná sťažnosť nebola spôsobilá privodiť zmenu rozhodnutia vydaného vyšším súdnym úradníkom. Preto sudca podľa § 250 ods. 1 CSP rozhodol tak, že sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).